

פרשת וישלח פרקים לב- לג סוף המאבק עם עשו עמוד א: מבנה הפרק ומקבילות

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו, אל-עשו אחיו, ארצה **שעיר**, שדה אדום. ה ויצו אתם, לאמר, כה תאמרון, לאדני לעשו: כה אמר, עבדך יעקב, עם-לבו נרתי, ואחר-עד-עתה. ויהי-לי שור וחמור, צאן ועבד ושפחה; ואשלחה להגיד לאדני, למצא-חן בעיניך. וישבו, המלאכים, אל-יעקב, לאמר: באנו אל-אחיד, אל-עשו, **וגם הלך לקראתך**

יעקב בודק כוונת עשו לשלום או למלחמה

מסגרת שעשו בא וחוזר **שעירה** ואיום של אנשיו נהפך להיות להצעה שילוו את יעקב.

וארבע-מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד, ויצר לו; ויחץ את-העם אשר-אתו, ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים-לשני מחנות. ויאמר, אם-יבוא עשו אל-**המחנה** האחת והכהו-והיה **המחנה** הנשאר, לפליטה. ויאמר, יעקב, אל-להי אבי אברהם, וא-להי אבי יצחק: ה' האמר אלי, שוב לארצך ולמולדתך-ואיטיבה עמך. יא קטנתי מכל החסדים, ומפל-האמת, אשר עשית, את-עבדך: כי במקלי, עברתי את-הינדן הזה, ועתה הייתי, לשני מחנות. יב הצילני נא מיד אחי, מיד עשו: כי-ירא אנכי, אתו-פן-יבוא והפני, אם-על-בנים. יג ואתה אמרת, היטב איטיב עמך; ושמתני את-זרעך כחול היס, אשר לא-יספר מרב. יד **וינן שם, בלילה ההוא**; וינח מן-הבא בידו, **מנחה**-לעשו אחיו. טו עזים מאתים, ותנשים עשרים, רחלים מאתים, ואילים עשרים. טז גמלים מיניקות ובניהם, שלשים; פרות ארבעים, ופרים עשרה, אתנת עשרים, ועגרים עשרה. יז ויתן, ביד-עבדיו, עדר עדר, לבדו; ויאמר אל-עבדיו, עברו לפני, ורוח תשימו, בין עדר ובין עדר. יח ויצו את-הראשון, לאמר: כי פגשך עשו אחי, ושאלך לאמר, למי-אתה ואנה תלך, ולמי אלה לפניך.

הכנות מצד מלחמה - חלוקת המחנה (ב) תפילה המילה - מחנה

יט ואת-השני, גם את-השלישי, גם את-כל-ההלכים, אחרי העדרים לאמר: כדבר הזה תדברון אל-עשו, במצאכם אתו. כא ואמרתם-גם הנה עבדך יעקב, אחרינו: כי-אמר אכפרה פניו, **במנחה** ההלכת לפני, ואחרי-כן אראה פניו, אולי ישא פני. כב ותעבר **המנחה**, על-פניו; **והוא לן בלילה-ההוא**, **במנחה**. כג ויקם בלילה הוא, ויקח את-שתי נשיו ואת-שתי שפחתיו, ואת-אחד עשר, וילדיו; ויעבר, את מעבר יבק. כד ויקחם-ויעברם את-הנחל; ויעבר, את-אשר-לו. כה ויותר יעקב, לבדו; ויאבק איש עמו, עד עלות השחר. כו וירא, כי לא יכל לו, ויגע, בכף-ירכו; ותקע כף-ירך יעקב, בהאבקו עמו. כז ויאמר שלחני, כי עלה השחר; ויאמר לא אשלחך, כי אם-ברכתני. כח ויאמר אליו, מה-שמך; ויאמר, יעקב. כט **ויאמר לא יעקב**

הכנות לפגישה

הכנות מצד שלום - הדורון המילה - המנחה - מנחה

יאמר עוד שמך-כי אם-ישראל: כי-שרית עם-א-להים ועם-אנשים ותוכל. ל וישאל יעקב, ויאמר הגידה-נא שמך, ויאמר, למה זה תשאל לשמי; ויברך אתו, שם. לא ויקרא יעקב שם המקום, פניאל: כי-ראיתי א-להים פנים אל-פנים, ותנצל נפשי. לב ויזרח-לו השמש, כאשר עבר את-פנואל; והוא צלע, על-ירכו. לג על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה, אשר על-כף הירך, עד, היום הזה: כי נגע בכף-ירך יעקב, בגיד הנשה. לד וישא יעקב יעניו, וירא והנה עשו בא, ועמו, ארבע מאות איש; ויחץ את-הילדים, על-לאה ועל-רחל, ועל, שתי השפחות. לז וישם את-השפחות ואת-ילדיהן, ראשנה; ואת-לאה וילדיה אחרנים, ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים. לח והוא, עבר לפניהם; וישתחו ארצה שבע פעמים, עד-גשתו עד-אחיו. לט וירץ עשו לקראתו ויחבקהו, ויפל על-צוארו וישקהו; ויבכו. מ וישא את-עיניו, וירא את-הנשים ואת-הילדים, ויאמר, מי-אלה לך; ויאמר-הילדים, אשר-חנן א-להים את-עבדך. נ ותגשן השפחות הנה וילדיהן, ותשתחוו. נא ותגש גם-לאה וילדיה, וישתחוו; ואחר, נגש יוסף ורחל-וישתחוו. נב ויאמר, מי לך כל-**המנחה** הזה אשר פגשתי; ויאמר, למצא-חן בעיני אדני. נג ויאמר עשו, יש-לי רב; אחי, יהי לך אשר-לך. נד ויאמר יעקב, אל-נא אם-נא מצאתי חן בעיניך, ולקחת **מנחתי**, מידי: כי על-כן ראיתי פניך, כראת פני א-להים-ויתרצני. נה קח-נא את-ברכתי אשר הבאת לך, כי-חנני א-להים וכי יש-לי-כל; ויפצר-בו, ויקח. נז ויאמר, נסעה ונלכה; ואלכה, לנגדך. נח ויאמר אליו, אדני ידע כי-הילדים רכים והצאן והבקר, עלות עלי; ודפקום יום אחד, ומתו כל-הצאן. נט ועבר-נא אדני, לפני עבדו; ואני אתנהלה לאטי, לרגל המלאכה אשר-לפני ורגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני **שעירה**. סו ויאמר עשו-**אציגה-נא עמך מן-העם אשר אתה**; ויאמר למה זה, אמצא-חן בעיני אדני. סא וישב ביום ההוא עשו לדרך, ויעקב נסע סכתה, ויבן לו בית; וילמקנהו עשה סכת, על-כן קרא שם-המקום סכות.

סיפור יעקב והמלאך

יעקב ירא ועשו לוחמי

פסוק מרכזי וממונ תפנית ביחסי האחים

יעקב פחות ירא מעשו

המפגש בין האחים

עשו רואה עימות מהמחנה של יעקב אבל יעקב מפיס אותו - זו **מנחה**

אותו ביטוי פעמיים לומר ש-2 הדברים עשה במקביל ואז לן (אין הכוונה שלן פעמיים)